

[J. O. Krag.]

have sin gyldighed, når prisloven er gennemført. Det vil jeg sætte pris på at statsministeren gav mig og dermed de forhandlende parter og offentligheden et svar på.

Aksel Larsen: Jeg forstår på de tre ordførere for regeringspartierne, at de på regeringens og statsministerens vegne har meddelt, at de ikke kan stemme for en dagsorden, der udtrykker selv en meget behersket beundring for regeringen. Det må vi tage til efterretning.

Hr. Niels Helveg Petersen har misforstået mig, men det skyldes måske, at jeg ikke har udtrykt mig tilstrækkelig udførligt. Lad mig til klarhed sige: det, der er galt i et land og for et land, det er, hvis en regering og dens folketingsflertal dalrer af sted fra situation til situation uden at have nogen fast politik og uden at gennemføre nogen fast politik, til trods for at man har flertallet dertil. Der er meget af det; regeringen har haft intention om at gøre, som jeg har fundet var en dårlig politik; men jeg tror, det værste af alt er dette, at regeringen gang på gang siger: nu vil vi gøre det og det. Derpå indretter erhvervslivet sig efter det, og så sker det alligevel ikke. Den slags er skadeligt, og det er det, jeg har villet udtrykke.

Hr. Enggaard siger, at dagsordensforslaget er en nyskabelse. Jeg tror, at når hr. Enggaard får tid til at fordybe sig i annalerne, vil han opdage, at nogen hel nyskabelse er det nu ikke. Men bevares vel, i det omfang der er humor i det, så ved vi jo godt, at der i hvert fald er medlemmer af regeringen, som ikke kan lide humor.

Hr. Sigsgaard siger, at regeringen er aldeles ikke hørt op med at regere. Jo, det er den. Den administrerer. Den sørger for, at der så vidt muligt ikke sker forandringer med hensyn til afskrivningsregler, mulighed for at lave tomme aktieselskaber og al den slags ting, men den regerer i virkeligheden ikke.

Hr. Haunstrup Clemmensen siger, at situationen egner sig bedre til alvorlig forhandling end til munterhed. Ja, der er ikke ret meget at være munter over i disse dage, det skal jeg indrømme, så må vi jo skabe os nogle påskud til det selv. Men jeg vil bare tillade mig at gøre opmærksom på, at der har ikke været nogen alvorlig forhandling

om de problemer, vi forhandler om i dag, i det danske folketing i det sidste halve år i hvert fald. Oppositionen har gang på gang forsøgt at skaffe en alvorlig forhandling, er kommet med alvorlige indlæg i forhandlingen; men vi har kun fået ordrige taler fra regeringens side uden indhold, uden fasthed, uden at vi vidste: hvor går den hen, og hvad vil regeringen? Reelt har der ikke været forhandling, hverken her i folketinget eller i 21 mands udvalget eller andre steder. Det er en tilstand, vi egentlig har kendt, omtrent så længe denne regering har siddet, at der ikke har været nogen egentlig dialog mellem regeringen og folketinget og slet ikke mellem regeringen og regeringsflertallet på den ene side og oppositionen i folketinget på den anden side.

Jeg erkender, at det ville være ønskeligt, hvis vi kunne få en alvorlig og saglig forhandling om disse problemer, men det kan vi altså ikke få, og så synes jeg, det er rimeligt, at man over for befolkningen søger at karakterisere: hvordan er situationen, og hvad er det, regeringen i hvert fald har kraft og vilje til at gøre? At blive siddende og lade det drive og håbe på, at noget viser sig. Jeg kan ikke garantere for, at den bliver siddende uendelig længe, det kan den for øvrigt ikke. Men det er i hvert fald kendsgerningen indtil nu, skønt regeringen ikke har været i stand til at fortælle nogen, om den virkelig vil gøre noget af det, den tidligere har sagt den ville gøre, skønt den ikke kan give svar på de enkleste spørgsmål, som er rejst i denne debat: blive siddende, det kan den.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg skal endnu en gang gentage over for hr. J. O. Krag, at det, det drejer sig om, er, i hvilket omfang lønstigninger uden monopoltilsynets godkendelse automatisk kan udregnes. Jeg tror oprigtigt, hr. J. O. Krag er enig i, at der kan være behov for, at monopoltilsynet i visse situationer bedømmer, om det er rimeligt, at lønstigninger indgår i priserne, men vi kan ikke angive regler, og vi kan ikke angive omfanget af det, førend vi kender overenskomstforhandlingernes resultat.

Må jeg sige til hr. J. O. Krag, at det er ikke rigtigt citeret, at jeg skulle have fået at vide af arbejdsgivernes formand, at han